

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 7 päivänä heinäkuuta 2014

518/2014

Valtioneuvoston asetus pakkauksista ja pakkausjätteistä

Annettu Helsingissä 3 päivänä heinäkuuta 2014

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään jätelain (646/2011) nojalla:

1 §

Tarkoitus

Tässä asetuksessa säädetään käytettyjen pakkausten erilliskeräystä, uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja muuta jätehuoltoa sekä Suomen markkinoille saatettavien pakkausten ominaisuuksia ja merkitsemistä koskevista vaatimuksista.

2 §

Soveltamisalan rajaukset

Tämän asetuksen 8—17 §:ää ei sovelleta juomapakkausten tuottajaan, joka huolehtii juomapakkausten tuottajavastuuta koskevista velvollisuuksistaan perustamalla jätelain (646/2011) 68 §:n 1 momentissa tarkoitettun juomapakkausten palautusjärjestelmän tai liittymällä tällaiseen järjestelmään.

Asetuksen 9 §:ää ei sovelleta jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (179/2012) 4 §:ssä tarkoitettun jäteluettelon nimikkeessä 15 01 10 tarkoitettuun vaaralliseen jätteeseen.

Liikevaihdoltaan 1 000 000 euroa pienempää pakkausten tuottajaa koskevasta sovelta-

misalan rajauksesta säädetään jätelain 48 §:n 2 momentissa.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) *pakkauksella* kertakäyttöistä tai muuta tuotetta, joka on tarkoitettu säilyttämään tai suojaamaan ainetta tai esinettä, helpottamaan sen esillepanoa taikka mahdollistamaan sen käsittely tai kuljetus tuottajalta kuluttajalle tai muulle käyttäjälle ja joka täyttää liitteen 1 mukaiset myynti-, ryhmä- tai kuljetuspakkauksia koskevat lisäperusteet ja muut lisäperusteet;

2) *pakkausjätteellä* pakkausta tai pakkausmateriaalia, joka on jätelain 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua jätettä, lukuun ottamatta pakkauksen valmistuksessa syntyvää jätettä;

3) *käytetyllä pakkauksella* uudelleenkäyttöön toimitettavaa pakkausta sekä pakkausjätettä;

4) *taajamalla* rakennusryhmää, jossa on vähintään 200 asukasta ja jossa rakennusten välinen etäisyys on enintään 200 metriä.

Jätelain 6 §:n 1 momentin 14 kohdassa

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY (31994L0062); EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10.

Komission direktiivi 2013/2/EU (32013L0002); EUVL L 37, 8.2.2013, s. 10.

Komission päätös 97/129/EY (31997D0129); EYVL L 50, 20.2.1997, s. 28.

Komission päätös 2001/171/EY (32001D0171); EYVL L 62, 2.3.2001, s. 20.

Komission päätös 2005/270/EY (32005D0270); EUVL L 86, 5.4.2005, s. 6.

Komission päätös 2009/292/EY (32009D0292); EUVL L 79, 25.3.2009, s. 44.

Ilmoitettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY mukaisesti, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48/EY.

tarkoitettuun jätteen kierrätykseen luetaan tässä asetuksessa kuuluvaksi myös uudelleenkäytön valmistelu ja orgaaninen kierrätys, jolla tarkoitetaan pakkausjätteen biohajoavien osien aerobista tai anaerobista käsittelyä mikro-organismien avulla valvotuissa oloissa siten, että tuloksena saadaan stabiloituja orgaanisia aineita tai metaania, ei kuitenkaan kaatopaikkakäsittelyä.

4 §

Pakkauksen perusvaatimukset

Markkinoille saatettavan pakkauksen on täytettävä liitteessä 2 olevat pakkausten valmistusta, koostumusta, uudelleenkäytettävyyttä ja hyödynnettävyyttä koskevat perusvaatimukset.

Pakkauksen katsotaan täyttävän perusvaatimukset, jos se on yhdenmukaistetun standardin tai pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY, jäljempänä *pakkaus- ja pakkausjättedirektiivi*, mukaisesti komissiolle ilmoitetun standardin mukainen ja standardin viitenumero on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

5 §

Pakkauksen raskasmetallipitoisuus

Markkinoille saatettava pakkaus tai sen käsin tai yksinkertaisin fysikaalisin menetelmin irrotettava osa saa sisältää lyijyä, kadmiumia, elohopeaa ja kuudenarvoista kromia yhteensä enintään 100 milligrammaa kilogrammassa mitattuna pakkauksen tai sen osan painosta.

Edellä 1 momenttia ei sovelleta:

1) pakkaukseen, joka koostuu kokonaan kristallilasia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetussa neuvoston direktiivissä 69/493/ETY tarkoitetusta kristallilasista;

2) muoviseen laatikkoon tai muoviseen kuormalavaan, joka edellytyksistä poikkeukselle muovisille laatikoille ja muovisille kuormalavoille pakkauksista ja pakkausjätteistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/62/EY vahvistettujen raskasmetallien pitoisuustasojen osalta

annetun komission päätöksen 2009/292/EY mukaisesti otetaan käyttöön ja pidetään suljetussa ja valvotussa tuotekierrossa ja jonka käytössä muutoinkin noudatetaan komission päätöksessä säädettyjä vaatimuksia;

3) lasipakkaukseen, joka kuuluu edellytyksistä poikkeuksen myöntämiseksi lasipakkausille pakkauksista ja pakkausjätteistä annetussa direktiivissä 94/62/EY säädetyistä raskasmetallien pitoisuustasoista annetun komission päätöksen 2001/171/EY soveltamisalaan.

Pakkauksen markkinoille saattajan on huolehdittava siitä, että Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle toimitetaan 2 momentissa säädettyjen edellytysten täyttymisen valvontaa varten:

1) muovisista laatikoista tai muovisista kuormalavoista 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetun komission päätöksen mukainen selvitys vuosittain maaliskuun loppuun mennessä;

2) lasipakkauksista tarvittaessa 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetun komission päätöksen mukainen raportti.

6 §

Pakkaukseen tehtävät merkinnät

Markkinoille saatettava pakkaus voidaan merkitä siinä käytettyjen materiaalien tunnistamiseksi. Merkintä on tehtävä pakkaukseen tai sen etikettiin liitteen 3 mukaisesti. Merkinnän on oltava selvästi nähtävissä ja luettavissa myös sen jälkeen, kun pakkaus on avattu.

7 §

Käytettyjen pakkausten uudelleenkäyttöä ja kierrätystä koskevat yleiset tavoitteet

Pakkausten tuottajien ja juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjien on huolehdittava siitä, että seuraavat tavoitteet saavutetaan vuosittain viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2020:

1) käytettyjä pakkauksia käytetään uudelleen tai kierrätetään yhteensä vähintään 90 painoprosenttia markkinoille saatettujen ja uudelleenkäyttöön toimitettujen pakkausten kokonaismäärästä;

2) markkinoille saatettujen pakkausten määrää vastaavasta määrästä pakkausjätettä kierrätetään vähintään 65 painoprosenttia;

3) markkinoille saatettujen pakkausten määrää vastaavasta määrästä metalli-, kuitu- ja puupakkausjätettä kierrätetään pakkausmateriaaleittain vähintään 5 prosenttia enemmän, lasipakkausjätettä vähintään 10 prosenttia enemmän ja muovipakkausjätettä vähintään 20 prosenttia enemmän kuin vuonna 2012.

8 §

Pakkausjätteen kierrätysaste tuottajittain

Tuottajan on järjestettävä kuitu- ja puupakkausjätteen erilliskeräys ja kierrätys siten, että tuottajan kierrättämän pakkausjätteen määrä suhteessa tämän markkinoille saattamien pakkausten määrään (*kierrätysaste*) on 1 päivästä tammikuuta 2016 vuosittain:

1) kuitupakkausjätteen osalta vähintään 80 painoprosenttia;

2) puupakkausjätteen osalta vähintään 17 painoprosenttia.

Tuottajan on järjestettävä lasi-, metalli- ja muovipakkausjätteen erilliskeräys ja kierrätys siten, että kierrätysaste, johon ei lasketa juomapakkausten palautusjärjestelmästä annetun valtioneuvoston asetuksen (526/2013) mukaisesti Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle ilmoitetun kierrätetyn pakkausjätteen määrää, on vuosittain:

1) 1 päivästä tammikuuta 2016:

a) lasipakkausjätteen osalta vähintään 27 painoprosenttia;

b) metallipakkausjätteen osalta vähintään 75 painoprosenttia;

c) muovipakkausjätteen osalta vähintään 16 painoprosenttia;

2) 1 päivästä tammikuuta 2020:

a) lasipakkausjätteen osalta vähintään 40 painoprosenttia;

b) metallipakkausjätteen osalta vähintään 80 painoprosenttia;

c) muovipakkausjätteen osalta vähintään 22 painoprosenttia.

Arvioitaessa sitä, täyttääkö tuottaja 1 ja 2 momentissa säädetyt vaatimukset otetaan huomioon tuottajan markkinaosuudessa ja muissa vastaavissa olosuhteissa tapahtuneet

muutokset, jotka vaikuttavat olennaisesti tuottajan mahdollisuuteen saavuttaa mainitut kierrätysasteet.

9 §

Vastaanoton järjestäminen

Tuottajan on asumisessa syntyvän pakkausjätteen jätelain 49 §:n 1 momentin mukaisesti järjestämässään vastaanotossa huolehdittava siitä, että palvelutasoa ja saavutettavuutta koskevat seuraavat vähimmäisvaatimukset täyttyvät:

1) vastaanottoa paikkojen verkosto kattaa koko maan;

2) vastaanottoa paikkoja on väestötiheys huomioon ottaen alueittain tasapuolisesti;

3) vastaanottoa paikat sijoitetaan päivittäistavarakauppojen tai muiden tavanomaisesti käytettävien palvelujen yhteyteen taikka yleisesti käytettyjen kulkureittien varrelle;

4) lasi-, metalli- ja kuitupakkausjätteen erilliskeräystä varten on vähintään 1 850 vastaanottoa paikkaa siten, että jokaisessa yli 500 asukkaan taajamassa on vähintään yksi vastaanottoa paikka ja että muilla alueilla on yhteensä vähintään kauppapaikkojen määrää vastaava määrä vastaanottoa paikkoja; kauppapaikalla tarkoitetaan tässä asetuksessa aluetta, jolla sijaitsee yksi päivittäistavarakauppa taikka useampi päivittäistavarakauppa enintään 500 metrin etäisyydellä toisistaan;

5) muovipakkausjätteen erilliskeräystä varten on vähintään 500 vastaanottoa paikkaa siten, että jokaisessa yli 10 000 asukkaan taajamassa on vähintään yksi vastaanottoa paikka.

Tuottajan on lisäksi järjestettävä koko maassa vähintään 30 vastaanottoa paikkaa alueittain tasapuolisesti muun kuin asumisessa syntyvän pakkausjätteen erilliskeräystä sekä jätelain 35 §:n 1 momentin, 41 §:n 3 momentin ja 47 §:n mukaisesti erilliskerätyn asumisessa syntyvän pakkausjätteen vastaanottoa varten.

Edellä 1 ja 2 momentissa säädetyt vähimmäisvaatimukset eivät koske tuottajaa siltä osin kuin kysymys on muista kuin kuluttajakäyttöön tarkoitetuista pakkauksista, jos tuottaja muutoin järjestää tällaisten markkinoille saattamiensa pakkausten erilliskeräyksen kiinteistöltä ja muun jätehuollon tässä asetuksessa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

Vastaanottoaikkojen sijoittamisessa 1 momentin 2 ja 3 kohdan mukaisesti on mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon alueella järjestetty pakkausjätteen erilliskeräys kiinteistöiltä.

Jätteen vastaanottoaikkojen perustamista, ylläpitoa ja hoitoa koskevista yleisistä vaatimuksista säädetään jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen 10 §:ssä.

10 §

Käytettyjen pakkausten erillään pitämistä koskevat velvollisuudet

Käytettyjen pakkausten erilliskeräys on järjestettävä siten, että:

1) erilliskeräykseen toimitettava pakkaus tyhjennetään ja tarvittaessa puhdistetaan siten, ettei se sisällä merkityksellisiä määriä elintarvikkeiden tai muiden aineiden jäämiä;

2) erilliskeräykseen voidaan yhdistää muita jätteitä vain, jos käytetyt pakkaukset vastaanotettava tuottaja on sallinut tällaisten jätteiden vastaanoton.

11 §

Muovipakkausjätteen erillään pitämistä koskevan velvollisuuden rajaaminen

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi tuottajarekisteriin hyväksymisestä jätelain 103 §:n nojalla antamassaan päätöksessä sallia, että 9 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettu muovipakkausjätteen vastaanotto määräaikaikaisesti rajataan tiettyihin muovilajeihin, jos tuottaja osoittaa luotettavasti, että näin järjestettävällä erilliskeräyksellä saavutetaan kierrätyksen edistämisen ja muutoin etusijajärjestyksen toimeenpanon kannalta paras lopputulos.

12 §

Tiedottaminen pakkauksista ja käytetyistä pakkauksista

Tuottajan on julkisin tiedotuskampanjoin sekä muulla tiedottamisella huolehdittava, että pakkausten käyttäjät ja kuluttajat saavat tarvittavat tiedot:

1) käytettyjen pakkausten erilliskeräys-

velvoitteista ja keräystä koskevista ohjeista sekä käytettävissä olevista erilliskeräys-, uudelleenkäyttö- ja hyödyntämisyjärjestelmistä;

2) käytettyjen pakkausten erilliskeräykseen, uudelleenkäyttöön, kierrätykseen ja muuhun hyödyntämiseen osallistumisen merkityksestä;

3) 6 §:ssä tarkoitetuista merkinnöistä.

Tuottajan on lisäksi annettava käytettyjä pakkauksia kerääville toimijoille vastaanoton toimivuuden kannalta tarpeelliset tiedot käytettyjen pakkausten erilliskeräyksestä, kuljetuksesta ja käsittelystä sekä vastaanottoon liittyvistä laaduntarkastusmenettelyistä ja muista menettelyistä.

13 §

Selvitys vakavaraisuudesta ja toimintasuunnitelma uudelleenkäytön ja jätehuollon järjestämisestä

Tuottajayhteisön on vuosittain syyskuun loppuun mennessä toimitettava Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle jätelain 64 §:n 1 momentissa tarkoitettu selvitys vakavaraisuudesta ja toimintasuunnitelma uudelleenkäytön ja jätehuollon järjestämisestä.

Selvitykseen vakavaraisuudesta on sisällytettävä viimeksi päättäneen tilikauden vahvistettu tilinpäätös, alkaneen tilikauden talousarvio sekä tarvittaessa välitilinpäätös tai tilinpäätöksen nuste. Jos mainittuja asiakirjoja ei voida toimittaa, vakavaraisuus on osoitettava luotettavasti muilla tavoin.

14 §

Tuottajan hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi

Tuottajan hakemuksessa tuottajarekisteriin hyväksymiseksi on oltava:

1) tuottajan nimi, yhteystiedot sekä yritys- ja yhteisötunnus;

2) yhteyshenkilön nimi ja yhteystiedot;

3) jäljennös kauppa- tai yhdistysrekisterioteesta;

4) tiedot tuottajan markkinoille saattamista pakkauksista sekä arvio niiden määrästä tonneina vuodessa eriteltyinä pakkausmateriaaleittain;

5) tiedot tuottajan järjestämästä käytettyjen pakkausten erilliskeräys- ja vastaanottoaikaverkostosta, kuljetuksesta, esikäsittelystä, uudelleenkäytöstä, kierrätyksestä ja muusta hyödyntämisestä sekä loppukäsittelystä;

6) tarvittaessa ehdotus perusteluineen 11 §:ssä tarkoitettua muovipakkausjätteen vastaanoton rajoittamisesta tiettyihin muovilajeihin;

7) arvio tuottajan järjestämän uudelleenkäytön ja jätehuollon piiriin vuosittain tulevien käytettyjen pakkausten määrästä tonneina;

8) selvitys pakkauksia ja käytettyjä pakkauksia koskevasta tiedottamisesta;

9) selvitys uudelleenkäytön ja jätehuollon järjestämiseen liittyvistä sopimuksista sekä sopimuskumppaneiden ympäristöluvista ja mahdollisista ympäristöasioiden hallintajärjestelmistä;

10) päivämäärä, jolloin hakemus on tehty;

11) vakuutus annettujen tietojen paikkansapitävyydestä.

15 §

Tuottajayhteisön hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi

Tuottajayhteisön hakemuksessa tuottajarekisteriin hyväksymiseksi on oltava:

1) 14 §:n 1 momentin 1—3 ja 5—11 kohtaa vastaavat tiedot tuottajayhteisöstä ja tämän toiminnasta;

2) tiedot tuottajayhteisöön kuuluvien tuottajien markkinoille saattamista pakkauksista sekä arvio niiden määrästä tonneina vuodessa eriteltyinä pakkausmateriaaleittain;

3) tuottajayhteisön kunkin perustajan nimi, yritys- ja yhteisötunnus ja toimiala;

4) tuottajayhteisöön kuuluvien tuottajien nimi, yritys- ja yhteisötunnus sekä tuottajayhteisöön liittymispäivämäärä;

5) selvitys siitä, miten velvoitteet jaetaan tuottajien kesken ja miten uusi tuottaja voi sopia tuottajavastuun hoitamisesta tuottajayhteisön kanssa;

6) 13 §:n mukainen selvitys tuottajayhteisön vakavaraisuudesta.

16 §

Ilmoitus toiminnassa tapahtuneista muutoksista

Jätelain 106 §:n mukainen ilmoitus toiminnassa tapahtuneista olennaisista muutoksista sekä tuottajayhteisön jäsenten muuttumisesta on tehtävä kuukauden kuluessa muutoksesta.

Vakavaraisuuden osoittamista ja toiminnan turvaamista koskevan selvityksen ja suunnitelman antamisen ajankohdasta tuottajayhteisön toiminnan muuttuessa olennaisesti säädetään jätelain 64 §:ssä.

17 §

Seurantatietojen ilmoittaminen

Tuottajan taikka tuottajayhteisön siihen kuuluvien tuottajien puolesta on vuosittain syyskuun loppuun mennessä ilmoitettava Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle edellisen vuoden toimintaansa koskevat seuraavat tiedot:

1) Suomen markkinoille saatettujen pakkausten määrä tonneina;

2) Suomessa erilliskerättyjen käytettyjen pakkausten määrä tonneina;

3) uudelleenkäytettyjen, kierrätettyjen ja muulla tavoin hyödynnettyjen sekä loppukäsittelytyn käytettyjen pakkausten määrä tonneina eriteltyinä käsittelylaitoksen mukaan sekä käsittelylaitoksen nimi ja sijaintipaikka;

4) saavutettu uudelleenkäyttö- ja kierrätysaste ja muu hyödyntämisaste sekä ilmoitettujen tietojen arviointi- ja laskentaperusteet;

5) tarvittaessa selvitys 11 §:ssä tarkoitettua muovipakkausjätteen vastaanoton rajoittamisesta tiettyihin muovilajeihin;

6) pakkauksia ja käytettyjä pakkauksia koskeva tiedottaminen.

Edellä 1 momentin 1—4 kohdassa tarkoitettut tiedot on eriteltävä pakkausmateriaaleittain ja käsittelymenetelmittäin. Erittelystä säädetään tietokantajärjestelmään liittyvien taulukoiden vahvistamisesta pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamen-

tin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY mukaisesti annetussa komission päätöksessä 2005/270/EY.

18 §

Seurantatietojen kokoaminen ja toimittaminen komissiolle

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden noudattamisen seuraamiseksi ja valvomiseksi vuosittain koottava 17 §:ssä tarkoitettujen seurantatiedot sekä arvioitava Suomessa syntyvien käytettyjen pakkausten määrä ja saavutetut uudelleenkäyttö-, kierrätys- ja hyödyntämisasteet.

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on vuosittain toimitettava 17 §:n 2 momentissa tarkoitettujen komission päätöksen mukaiset tiedot Euroopan komissiolle 18 kuukauden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jolta tiedot on koottu.

19 §

Täytäntöönpanokertomus

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on joka kolmas vuosi laadittava kertomus pakkaus- ja pakkausjätedirektiivin täytäntöönpanosta Suomessa eräiden ympäristöä koskevien direktiivien täytäntöönpanoon liittyvien kertomusten standardoinnista ja järjeistämistä annetun neuvoston direktiivin 91/692/ETY 5 artiklan mukaisesti. Kertomus on laadittava Euroopan komission vahvistaman kyselylomakkeen perusteella.

Helsingissä 3 päivänä heinäkuuta 2014

Ympäristöministeri *Ville Niinistö*

20 §

Viennin huomioon ottaminen kierrätysasteiden laskemisessa

Jätteiden siirroista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1013/2006 mukaisesti Euroopan unionista viety pakkausjäte lasketaan mukaan 7 ja 8 §:ssä tarkoitettuihin kierrätysasteisiin vain, jos on vakuuttavaa näyttöä siitä, että pakkausjäte on vastaanottoaassa kierrätetty sellaisten edellytysten vallitessa, jotka laajasti katsoen vastaavat Euroopan unionin lainsäädännössä säädettyjä vaatimuksia.

21 §

Markkinaevalvontaviranomainen

Tämän asetuksen 4—6 §:n noudattamista valvoo Turvallisuus- ja kemikaalivirasto.

22 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä heinäkuuta 2014. Sen 9—18 §:ää sovelletaan kuitenkin 1 päivästä toukokuuta 2015 sekä 5 §:n 3 momenttia ja 21 §:ää 1 päivästä elokuuta 2014.

Tällä asetuksella kumotaan pakkauksista ja pakkausjätteistä annettu valtioneuvoston päätös (962/1997). Sen 4—9, 12 ja 16—19 §:ää sovelletaan kuitenkin 30 päivään huhtikuuta 2015.

Tuottajan on täytettävä 9 §:n 1 momentissa säädetty vastaanottoaikkokojen määrää koskeva velvollisuutensa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2016.

Ympäristöneuvos Riitta Levinen

PAKKAUKSEN MÄÄRITTELYYN LIITTYVÄT LISÄPERUSTEET

Myyntipakkaus on tarkoitettu myyntipaikalla loppukäyttäjälle tai kuluttajalle myytävän yksikön (myyntiyksikön) säilytykseen.

Ryhmäpakkaus on myyntipakkausten lisäksi käytettävä pakkaus, joka on tarkoitettu myyntiyksiköistä koostuvan ryhmän säilytykseen myyntipaikalla riippumatta siitä, myydäänkö ryhmä sellaisenaan loppukäyttäjälle tai kuluttajalle vai käytetäänkö pakkausta ainoastaan myyntipaikalla, ja joka on mahdollista poistaa muuttamatta myyntiyksikön ominaisuuksia.

Kuljetuspakkaus on myyntipakkausten tai ryhmäpakkausten lisäksi käytettävä pakkaus, joka on tarkoitettu helpottamaan myyntiyksiköiden käsittelyä ja kuljetusta siten, että voidaan välttää niiden fyysistä käsittelyä ja kuljetusvaurioita. Kuljetuspakkauksena ei kuitenkaan pidetä maantie-, rautatie-, meri- ja lentokuljetuksissa käytettävää konttia.

Pakkauksen määrittelyssä on otettava huomioon myös seuraavat lisäperusteet:

Lisäperuste 1

Tuotetta pidetään pakkauksena, jos se täyttää 3 §:n 1 kohdassa tarkoitettua pakkauksen määritelmän pakkauksen muita mahdollisia tehtäviä rajoittamatta, paitsi jos se on kiinteä osa itse tuotetta ja välttämätön tuotteen säilytykseen, tukemiseen tai säilyttämiseen sen elinkaaren aikana ja sen kaikki elementit on tarkoitettu käytettäväksi, kulutettaviksi tai poistettaviksi käytöstä yhdessä.

Lisäperusteen 1 mukaisia pakkauksia ovat esimerkiksi:

- makeislaatikot;
- CD-levykotelon suojakelmu;
- luetteloiden ja lehtien postituspussit (jotka sisältävät lehden);
- leivonnaisten mukana myytävät vuoat;
- rullat ja putkilot, joiden ympärille on kierretty joustavaa materiaalia (kuten muovikelmaa, alumiinifoliota tai paperia), lukuun ottamatta rullia ja putkiloita, jotka on tarkoitettu tuotantolaitteiston osiksi ja joita ei käytetä tuotteen esittämiseen myytävänä yksikkönä;
- kukkaruukut, jotka on tarkoitettu ainoastaan kasvien myyntiä ja kuljetusta varten ja joita ei ole tarkoitettu kasvien koko elinajaksi;
- lasipullot injektiooliuksia varten;
- CD-levyjen spindle-kotelot (myytyinä CD-levyjen kanssa, ei tarkoitettu varastointikäyttöön);
- vaateripustimet (myytyinä vaatteiden kanssa);
- tulitikkulaatikot;
- steriilit estojärjestelmät (pussit, maljat ja materiaalit, joita tarvitaan tuotteen steriiliyden varmistamiseen);
- juomien (esimerkiksi kahvi, kaakao, maito) keittimissä käytettävät kapselit, jotka jäävät käytön jälkeen tyhjiksi;

- uudelleentäytettävät teräksiset kaasupullot erilaisia kaasuja varten, ei kuitenkaan palonsammuttimet.

Lisäperusteen 1 mukaisia pakkauksia eivät ole esimerkiksi:

- kukkaruukut, jotka on tarkoitettu kasville koko sen elinajaksi;
- työkalulaatikot;
- teepussit;
- vahakerrokset juuston ympärillä;
- makkaran kuoret;
- vaateripustimet (myytyinä erikseen);
- kahvekeitinten kapselit, kahvin foliopussit ja suodatinpaperista valmistetut kahvipodit, jotka hävitetään yhdessä kahvituotteen kanssa;
- tulostimien kasetit;
- CD-levyjen, DVD-levyjen ja videokasettien kotelot (myytyinä yhdessä CD-levyn, DVD-levyn tai videon kanssa);
- CD-levyjen spindle-kotelot (myytyinä tyhjinä, tarkoitettuina varastointikäyttöön);
- itsestään liukenevat pesuaineiden pussit;
- hautalyhdyt (hautakynntilöiden kuoret);
- mekaaniset jauhinkivet (uudelleentäytettävässä astiassa, kuten uudelleentäytettävässä pipipurimyllyssä).

Lisäperuste 2

Tuotetta, joka on suunniteltu ja tarkoitettu täytettäväksi myyntipaikalla, sekä kertakäyttöinen tuote, joka myydään ja täytetään tai on suunniteltu ja tarkoitettu täytettäväksi myyntipaikalla, pidetään pakkauksina edellyttäen, että ne täyttävät pakkauksen tehtävän.

Lisäperusteen 2 mukaisia pakkauksia ovat, jos ne on suunniteltu ja tarkoitettu täytettäväksi myyntipisteessä, esimerkiksi:

- paperi- ja muovikassit;
- kertakäyttöiset lautaset ja mukit;
- talouskelmu;
- voileipäpussit;
- alumiinifolio;
- muovikelmu pesulassa pestyjä vaatteita varten.

Lisäperusteen 2 mukaisia pakkauksia eivät ole esimerkiksi:

- hämmennin;
- kertakäyttöiset aterimet;
- käärepaperi (myytyinä erikseen);

- paistamiseen käytettävät paperivuoat (myytyinä tyhjinä);
- ilman leivosta myytävät vuoat.

Lisäperuste 3

Pakkauksen osan ja pakkaukseen liitetyn lisäosan katsotaan kuuluvan pakkaukseen, johon se on liitetty. Tuotteeseen suoraan ripustettu tai kiinnitetty lisäosa, joka täyttää pakkauksen tehtävän, pidetään pakkauksena, ellei kyseinen tuote ole kiinteä osa itse tuotetta ja sen kaikki elementit tarkoitettu kulutettaviksi tai poistettaviksi käytöstä yhdessä.

Lisäperusteen 3 mukaisia pakkauksia ovat esimerkiksi:

- tuotteeseen suoraan kiinnitetyt tai siitä roikkuvat etiketit.

Lisäperusteen 3 mukaiseen pakkaukseen kuuluvia tuotteita ovat esimerkiksi:

- ripsiväriharja, joka on osa hylsyä;
- pakkaukseen kiinnitetyt tarrat;
- niitit;
- muovisuojaus;
- annostelumatat, jotka ovat osa pesuainepakkauksen sulkijaa;
- mekaaniset jauhinkivet (kun ne sisältyvät astiaan, jota ei voida täyttää uudestaan ja joka sisältää tuotetta, kuten pippurimylly, jossa on pippuria).

Lisäperusteen 3 mukaisia pakkauksia eivät ole esimerkiksi:

- radiotaajuustunnistuksen tunnistimet (RFID-tunnistimet).

PAKKAUSTEN VALMISTUSTA, KOOSTUMUSTA, UUELLEENKÄYTETTÄVYYTTÄ JA HYÖDYNNETTÄVYYTTÄ KOSKEVAT PERUSVAATIMUKSET**1) Pakkausten valmistusta ja koostumusta koskevat vaatimukset**

Pakkaus on valmistettava siten, että sen koko ja paino rajoitetaan mahdollisimman pieneksi. Pakkaus on kuitenkin valmistettava siten, että varmistetaan vaadittava turvallisuuden, hygienian ja hyväksyttävyyden taso sekä pakatun tuotteen että kuluttajan kannalta.

Pakkaus on suunniteltava, valmistettava ja pidettävä kaupan siten, että sen uudelleenkäyttäminen tai hyödyntäminen, mukaan lukien kierrätys, on mahdollista ja että pakkajätteiden tai sen käsittelyssä syntyvien jäännösten loppukäsittelystä aiheutuvat haitalliset vaikutukset ympäristöön jäävät mahdollisimman vähäisiksi.

Pakkausta valmistettaessa on huolehdittava siitä, että haitallisten aineiden ja aineiden sekä muiden vaarallisten aineiden pitoisuudet pakkausmateriaalissa ja pakkauksen osissa ovat mahdollisimman vähäiset, jotta pakkajätteen tai sen käsittelyssä syntyvien jäännösten sijoittamisesta kaatopaikalle tai polttamisesta ei aiheudu haittaa ympäristölle.

2) Pakkausten uudelleenkäytettävyyttä koskevat vaatimukset

Pakkauksen on samanaikaisesti täytettävä seuraavat vaatimukset:

- pakkauksen fyysisten ominaisuuksien on oltava sellaiset, että se kestää useita kuljetus- ja käyttökertoja tavanomaisissa käyttöoloissa;
- käytettyä pakkausta on mahdollista käsitellä työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta koskevien vaatimusten mukaisesti; sekä
- kun pakkausta ei enää käytetä uudelleen ja siitä tulee jäte, noudatetaan pakkauksen hyödynnettävyyttä koskevia vaatimuksia.

3) Pakkauksen hyödynnettävyyttä koskevat vaatimukset**a) Kierrätykseen soveltuva pakkaus**

Pakkaus on valmistettava siten, että tietty prosenttiosuus siinä käytettyjen materiaalien painosta voidaan kierrättää ja käyttää raaka-aineena markkinoille toimitettavien tuotteiden valmistuksessa 4 §:n 2 momentissa tarkoitettujen standardien mukaisesti. Tämä prosenttiosuus voi vaihdella sen materiaalityypin mukaan, josta pakkaus on valmistettu.

b) Energiakäyttöön soveltuva pakkaus

Energiakäyttöön toimitettavalla pakkajätteellä on oltava vähimmäislämpöarvo, jotta energiakäyttö voidaan optimoida.

c) Kompostointikelpoinen pakkaus

Kompostointiin toimitettavan pakkajätteen on oltava riittävän helposti biohajoavaa, jotta siitä ei ole haittaa kompostoitavan jätteen erilliskeräykselle, kompostointiprosessille tai -toiminnalle, jossa jätettä käytetään.

d) Biohajoava pakkaus

Biohajoavan pakkajätteen on hajottava fyysisesti, kemiallisesti, termisesti tai biologisesti siten, että suurin osa syntyneestä kompostista hajoaa lopulta hiilidioksidiksi, biomassaksi ja vedeksi.

PAKKAUKSEN MERKINNÄT

Tässä liitteessä vahvistetaan pakkausmateriaalien tunnistusjärjestelmässä käytettävät numerointitavat ja lyhenteet, joilla osoitetaan käytettyjen pakkausmateriaalien tyyppi ja nimetään ne materiaalit, joihin tunnistusjärjestelmää sovelletaan.

Tunnistusjärjestelmän numerointitapa ja lyhenteet

Materiaali	Lyhenne^(*)	Numerointi
1. Muovi		
Polyeteenitereftalaatti	PET	1
Korkeatiheyspolyeteeni	HDPE	2
Polyvinyylidikloridi	PVC	3
Matalatiheyspolyeteeni	LDPE	4
Polypropeeni	PP	5
Polystyreeni	PS	6
2. Paperi, kartonki ja pahvi		
Aaltopahvi	PAP	20
Muu kartonki ja pahvi	PAP	21
Paperi	PAP	22
3. Metallit		
Teräs	FE	40
Alumiini	ALU	41
4. Puuaines		
Puu	FOR	50
Korkki	FOR	51
5. Tekstiili		
Puuvilla	TEX	60
Juutti	TEX	61
6. Lasi		
Väritön lasi	GL	70
Vihreä lasi	GL	71
Ruskea lasi	GL	72

Materiaali	Lyhenne^(*)	Numerointi
7. Yhdistelmämaterialit		
Paperi, kartonki ja pahvi/erinäiset metallit	(**)	80
Paperi, kartonki ja pahvi/muovi		81
Paperi, kartonki ja pahvi/alumiini		82
Paperi, kartonki ja pahvi/läkipelti		83
Paperi, kartonki ja pahvi/muovi/alumiini		84
Paperi, kartonki ja pahvi/muovi/alumiini/läkipelti		85
Muovi/alumiini		90
Muovi/läkipelti		91
Muovi/erinäiset metallit		92
Lasi/muovi		95
Lasi/alumiini		96
Lasi/läkipelti		97
Lasi/erinäiset metallit		98

(*) Käytetään ainoastaan isoja kirjaimia

(**) C sekä hallitsevaa materiaalia vastaava lyhenne (C/)